

"Mövlud, zirvəsində dayan dağların"

Mövlud TEYMUR

Hünərin var...

Dağ mahalı, Müdrü, Cülyan, Bağəli,
Hər üçü də bu dağların gözəli.
Bir az nazlı, bir az qəmzə, işvəli,
Hünərin var bu yerlərdə durma, get!

Heyifslənməz burda qalan bircə gün,
Gündüz kimi, səhər kimi gecə gün.
Ömür artar qala bilsən üçcə gün,
Hünərin var bu dağlara varma, get!

Bahar vaxtı Babadağdan əsən yel,
Gözəllərə inan deyir, bağla bel.
Gözəllər də gərdan mina, saçlar sel,
Hünərin var bir çiçəyi dərmə, get!

Görən deyər cənnətməkan yerdəsən,
Əlin çatar ərzə-imkan yerdəsən.
Əhdə sadıq, ədəb-ərkan yerdəsən,
Hünərin var hər sakini sorma, get!

Dağ mahalı, Müdrü, Cülyan, Bağəli,
Hər üçü də bu dağların gözəli.
Bir az nazlı, bir az qəmzə, işvəli,
Hünərin var bu yerlərdə durma, get!..

2018

Xoşumca olubdu...

Şuşanın dağları bizim dağlardı,
Möhtəşəm dağlardı, dözümlü dağlardı.
Həmişə söhbətim, sözüm dağlardı,
Nağıla çevrilən, dastana dönən!

Sirdi, möcüzədi, sehirdi, tilsim,
Hər yalı-yamacı cığırım, izim.
Baharda yamyaşıl göldü, dənizim,
Xəzərə çevrilən, ümmana dönən!

Qoyunda dincəlir hər yay min insan,
Sənə əhsən deyir, afərin insan.
Təşəkkür eləyir hər vaxt, hər zaman,
Bu yurda çevrilən, ormana dönən!

Qayıtmaq istəmir bir də bu yerdən,
Çağlayan Arazdan, kükrəyən Kürdən,
Havası xoş məlhəm, həb dolu sirdən,
Sakinə çevrilən, mehmana dönən!

Mövlud, gözəlliyyənin mücəssəməsi,
Bu Xarı-bülbülün ətri, nəfəsi,
Xoşumca olubdu, könlümcə bəsi,
Diyara çevrilən, məkana dönən.

1985

Payız

Payız şeirləri yazmaq istəyəm,
Dumanda, çiskində azmaq istəyəm,
Qayalar qasından sızmaq istəyəm,
Dərələr boyunca selə qarışıb!

Coşub-çağladıqca, dalğalandıqca,
Geniş asimana baxıb açıqca,

Payız günəşi tək axıb açıqca,
Əylənmək istəyəm gölə qarışıb!

Sonalar, ördəklər qaqqıldaşanda,
Çaylar, sular axıb, aşib-daşanda,
Soyuqlar öyünüb, lovğalaşanda,
Uçuram küləyə, yelə qarışıb!

Xəzəllər bürüyür sağ, solumu,
Kor duman bələyir cığır, yolumu,
Saxlamaq olmayır yağış, dolumu,
Ovcumu açıram çölə qarışıb!

Payız şeirləri yazmaq istəyəm,
Bir qələm, bir kağız, varaq istəyəm.
Sözümü nur, işıq, çıraq istəyəm,
Payıza, xəzələ elə qarışıb!..

2017

Bizim ellər

Babadağın ətrafında çox kənd var,
Neçə gözəl, mənzərəli bax, kənd var.
Girdiman var, Pirsat var, çay-bənd var,
De hansını ürək sevmir, qəlb anmır?!

Alçalı pir, Pirqulu var, Qəleyburd,
Dəmirçi var, Səfali var, Çuxuryurd.
Var Xeybəri, Günəşli, Babazarat,
De hansını ürək sevmir, qəlb anmır?!

Qurbangahı, Brovdalı, Gülyanı,
O tay-bu tay, o yan-bu yan, hər yanı.
Göz oxşayır, məst eləyir hər canı,
De hansını ürək sevmir, qəlb anmır?!

Sumağallı, Çayqovuşan, İstisu,
Topçu, Buynuz, Qalacıq xoş murazı.
Xanagahı nə bir kəsdən narazı,
De hansını ürək sevmir, qəlb anmır?!

Mövlud Teymur həqiqəti nə dandı,
Bizim ellər Babadağa baxandı,
Dalğalanıb çaylarıyla axandı,
De hansını ürək sevmir, qəlb anmır?!

2016

Babadağa

Səcdəgah-qıbləgah yeri olmusan,
Əzəldən ucadan uca, Babadağ.
Nurunla, eşqinlə qəlbə dolmusan,
Qorqud kimi ulu, qoca, Babadağ!

Səni ziyarətə gəlir el, elat,
Eşqinlə gül açır hər ömür, həyat.
Səndən söhbət salır dünya, kainat,
Az qalır seyrinə qaça, Babadağ!

Burda haya çatan Rəbbim səs salıb,
İqlimi ürəkdən mərezi alıb.
Saf suyu bir dərman, bir həbim olub,
Həmdəmsən sən toxa, aca, Babadağ!

Mən sevən, sevilən ellər oğluyam,
Rəvan, xoş, şəkər, bal dillər oğluyam.
Mövludam, sərın meh, yellər oğluyam,
Könlüm istər səni quca, Babadağ!

2015

Gördüm

Mən bizim dağların əzəmətini,
Fəhmimi, gücünü həmişə gördüm.
Məni sair edən sehir, sirrini,
Çıxanda hər yala, hər döşə gördüm!

Məni əfsunladı bənövşə-pəri,
Əlini yellədi, dedi gəl bəri.
Çözüldü qəlbimdən min dərdi-səri,
Nahaqdan düşmədim bir işə, gəldim!

Gördüm hikmətini bizim dağların,
Gözümə döndüyüm gözüm dağların.
Olmuşam vurğunu özüm dağların,
Dörd yanı tala, düz, çöl, meşə gördüm!

Mən burda özümü gümrəh sanıram,
Nə kədər, nə qüssə, nə ah sanıram.
Bir sultan, bir xaqan, bir şah sanıram,
Nə bir qul, nə nökr, nə köşə gördüm!

Mövlud, zirvəsində dayan dağların,
Ol neçə sirrindən əyan dağların.
Eşit, gör nə deyir səma tağların,
Çal-çağır, toy-büsat, tamaşa gördüm!

2017

Gündən-günə gözəlləşən kəndimiz,
Gələninə, gedəninə əl edir.
Görüşünə gəldikləri dağların,
Kölgəsində dincəlməyə yol edir!

Səxavətin olub açıq bir yolu,
Yağdırmayır göydə buludsa dolu.
Geniş qoynu qonaq-qarayla dolu,
Ehtiyaca, bir köməyə yol edir!

Baba dağa, Canalıya qalx deyir,
Yaşıl düzə, Göy talaya bax deyir,
Sularına qarış deyir, ax deyir,
Şaxsaxaya, Ənbərəyə yön edir!

Mövlud deyər, nə gözəldi kəndimiz,
Əvvəl-axır, həm əzəldi kəndimiz,
Şeir, nəğmə, şux qəzəldi kəndimiz,
Füzuliyə, Nizamiyə əl edir!..

2016

A yurdum

Ata yurdum, səndən əziz de, nə var,
Çiçəyini qoxlamışam hər bahar.
Dağlarından aldım dözümlü, güc, vüqar,
Səni andım olsam, harda, hayanda,
Sənsən mənə doğma, əziz cahanda!

Yaxınlarım, qohumlarım səndədi,
Naz-nemətim, dövlət-varım səndədi.
Küştü tutan cəmənzarım səndədi,
Ay uşaqılıq illərimin bəzəyi,
Ürəyimin, diləyimin gərəyi!

Əziz sandım hər qayanı, daşını,
Bələninə, gədiyini, qasını,
Qoy bir öpüm o ağaran başını,
Ata yurdum, doğma yurdum, can yurdum,
İşıq yurdum, səhər yurdum, dan yurdum!

Adın gəzir söhbətimdə, sözümdə,
Çöllərinin əksi qalıb gözümdə,
İzlərinin izi qalıb izimdə,
Pozulmayan novrağına qurbanam,
Xoş gününə, xoş çağına qurbanam!

Ömrün yarı yaşındayam indi mən,
Zirvələrin qasındayam indi mən,
Deməyin ki, qışındayam indi mən,
Yaz etmişən bu ömrü, a yurdum,
Səninkidir ünvan yeri, a yurdum!

2012

Ocağımdı, pirimdi

Dağlarımı, daşlarımı soruşdum,
Dağlar naxış, daşlar bəzək olubdu.
Əhvalını, hallarını soruşdum,
Hər birisi mənə ürək olubdu!

Söz deyəndə sözümə səs verdilər,
Səbir, inam, dözümlə səs verdilər.
Gerçəyimə, düzümlə səs verdilər,
Xasiyyətdə yumşaq, ipək olubdu!

Dağlar, daşlar ocağımdı, pirimdi,
İgidimdi, ərənimdi, ərimdi.
Ayığımı, çevikimdi, dirimdi,
Mənə tanrı, mənə mələk olubdu!

2012

Bahar əldə, yay əldə

Gülalıda bir gül dərdim, qoxladım,
Ətirindən bihuş olub yuxladım.
Səhər erkən yalda cüyür oxladım,
Kaman əldə, nişan əldə, yay əldə!

Ocaq çatdım, közdə kabab bişirdim,
Ovçuları dağdan hayla düşürdüm.
Yedik, içdik, sanki coşqun bir kürdüm,
Bulaq əldə, şırnaq əldə, çay əldə!

Elə bil ki, bu dağların şahıydım,
Sevinciydim, kədəriydim, ahıydım.
Sanki burda götür-qoyda dahiyydim,
Vərəq əldə, ağıl əldə, duy əldə!

Dağlar mənə dağ vüqarı vermişdi,
Şah palıdı, xan çınarı vermişdi.
Belə gözəl dostu-yarı vermişdi,
Şənlik əldə, büsat əldə, toy əldə!

Aman Allah, möcüzəymiş bu yerlər,
Ağlım tutmuş, gözüm duymuş bu yerlər.
Cürət, vüsəl, qüdrət, səymiş bu yerlər,
Hər yaz əldə, bahar əldə, yay əldə!

2016

...Belə ruhda yaradıb

Düz danışdım düz dolandım, düz gəzdim,
Düz aldığım, düz verdiyim nəfəsdə.
Düz arzudu, düz diləkdi, həvəsdə,
Allah məni belə ruhda yaradıb!

Əqidəmə, məsləkimə arxayam,
Sanbalıma, öz çəkime arxayam.
Həm boşuma, həm bərkimə arxayam,
Allah məni belə ruhda yaradıb!

Çəkinmədim haqsız sözdən, tənədən,
Düz yumruğum etdi onu çənədən.
Çətin bir də düra üzə yenidən,
Allah məni belə ruhda yaradıb!

Haqqa qulam, mən haqsıza ağayam,
Haqq yolunda coşğun seləm, bir çayam,
Bu dünyada mən də ayrı dünyayam,
Allah məni belə ruhda yaradıb!

2003

Ay Vətən

Xəbərsizdir, ətərsizdir dünyadan,
Betərlərdən betərsizdir dünyadan.
Hünərsizdir, təpərsizdir dünyadan,
Tənbelinə, süstünə bax, ay Vətən!

Ağı görür, qara deyir açıqca,
Kərgədana cüllüt deyir bu dayca.
Nə bostandı, nə dirrikdi, nə bağça,
Boranına, kidinə bax, ay Vətən!

Yuxuludu, elə bil ki, yatmayıb,
Həqiqətdən zərrə qədər dadmayıb.
Ələkçinin qilverəsinə uyub,
Sirdaşına, dostuna bax, ay Vətən!

Hara gedir bu sifətlə, bu üzlə,
Yola getmir bu doğruyla, bu üzlə.
Özün salır kola-kosa, lil, selə,
Əyninə, üstünə bax, ay Vətən!

Bu acgödən haradan düşüb buraya,
Bu darlığa, aralığa, araya.
Bilirəm ki, gəlməz haya, haraya,
Forsuna bax, vidinə bax, ay Vətən.

Qalıb

Sən dənizi yatmış bilmə,
Dəniz daim oyaq qalıb.
Gəmilərə, balıqlara
yol göstərən, oyaq qalıb.

Düşüb ulduz işığına,
Aydın sonsuz işığına.
Baxın dəniz işığına,
Görün necə parlaq qalıb.

Dəniz sudu, dəniz güldü,
Bir ürəkdi, bir könüldü;
Nəzin ötən şirin dildi,
Piçıldayan dodaq qalıb.